103de vergadering

Woensdag 7 september 2005

Aanvang 10.15 uur

Voorzitter: Ten Hoopen

Tegenwoordig zijn 108 leden, te weten:

Van Aartsen, Adelmund, Algra, Aptroot, Van As, Atsma, Azough, Van Baalen, Balemans, Van Beek, Blok, Van Bochove, Boelhouwer, Van Bommel, Van den Brink, Brinkel, Bruls, Buijs, Bussemaker, Van de Camp, Crone, Van Dam, Depla, Dezentjé Hamming, Van Dijk, Dijksma, Dijsselbloem, Dittrich, Duivesteijn, Duyvendak, Eerdmans, Van Egerschot, Eijsink, Eski, Ferrier, Van Fessem, Van Gent, Gerkens, De Haan, Van Haersma Buma, Halsema, Van der Ham, Hamer, Haverkamp, Heemskerk, Hermans, Van Heteren, Van Hijum, Hirsi Ali, Hofstra, Ten Hoopen, Huizinga-Heringa, Joldersma, Jonker, Kalsbeek, Koopmans, Koşer Kaya, De Krom, Kruijsen, Lambrechts, Lazrak, Lenards, Luchtenveld, Mastwijk, Van Miltenburg, Mosterd, De Nerée tot Babberich, Nijs MBA, Noorman-den Uyl, Van Oerle-van der Horst, Omtzigt, Örgü, Ormel, De Pater-van der Meer, Roefs, Samsom, Van der Sande, Schippers, Schreijer-Pierik, Slob, Smeets, Smilde, Spies, Van der Staaij, Sterk, Straub, Stuurman, Szabó, Timmer, Tjon-A-Ten, Veenendaal, Van Velzen, Verbeet, Verburg, Vergeer, Verhagen, Vietsch, Visser, Van der Vlies, Vos, Bibi de Vries, Jan de Vries, Klaas de Vries, Van Vroonhoven-Kok, Weekers, Wilders, Van Winsen en De Wit,

en de heer Balkenende, minister-president, minister van Algemene Zaken, mevrouw Dekker, minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, de heer Pechtold, minister voor Bestuurlijke Vernieuwing en Koninkrijksrelaties, mevrouw Van Ardenne-van der Hoeven, minister voor Ontwikkelingssamenwerking, en de heer Van Geel, staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer.

□

De **voorzitter**: Ik deel aan de Kamer mede dat zijn ingekomen berichten van verhindering van de leden:

Blom, Fierens, Koenders, Smits, Tichelaar en Hessels, wegens bezigheden elders;

Dijsselbloem en Stuurman, wegens bezigheden elders, alleen voor de middag- en de avondvergadering.

Deze berichten worden voor kennisgeving aangenomen.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Regels die een geconcentreerde aanpak van grootstedelijke problemen mogelijk maken (Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek) (30091).**

(Zie vergadering van 6 september 2005.)

De algemene beraadslaging wordt hervat.

□

Minister **Pechtold**: Voorzitter. Ik heb gisteren met veel belangstelling de betogen over het wetsvoorstel Bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek beluisterd. Ik noem die naam uitdrukkelijk. Ik heb het dus niet over de ''Rotterdamwet''. Het wetsvoorstel ligt er weliswaar op initiatief van Rotterdam, maar is niet alleen op Rotterdam van toepassing. Ik vond het goed om te horen dat alle fracties erkennen dat bijzondere wetgeving voor de grote steden legitiem is. Grote steden, Rotterdam voorop, ervaren een bovenmaatse leefbaarheidsproblematiek. Bovendien is het mij niet ontgaan dat bijna alle fracties hun steun uitspreken voor de getroffen maatregelen in het wetsvoorstel. Niet alleen in mijn ogen maar ook in de ogen van mijn collega's in het kabinet is dit volledig terecht. De maatregelen beogen in de praktijk ervaren maatschappelijke problemen op te lossen. Zij zijn de eerste instrumenten in de gereedschapkist die wij als kabinet aan de grote steden willen aanbieden.

Ik vind het jammer dat het wetsvoorstel, los van de context, een eenzijdig beeld heeft opgeroepen bij enkele woordvoerders. Ik wil dit beeld, dat mevrouw Adelmund beperkt en mager noemde, in de volle omvang belichten. Ik zal, zoals de heer Balemans aangaf, opnieuw de balans aanbrengen in het beleid dat deze regering voor de grote steden ontwikkelt. Het verhaal is helemaal niet zo negatief. De steden hebben in het kader van de nieuwe periode van het grotestedenbeleid goede analyses gemaakt van wat zich in de steden afspeelt. Op basis van deze analyses zijn wederom afspraken gemaakt met het Rijk, waarbij op een integrale manier aandacht was voor de fysieke, sociale en economische structuur van de stad. Zoals de heer Bruls al aangaf, heeft het grotestedenbeleid een belangrijk doel: de stedelijke samenleving versterken, knelpunten wegnemen en ook voor een groot deel kansen verzilveren.